

samme Industri, ledet af de samme Menne-
sker, med de samme Anlæg, med de samme
Maskiner, egentligt ganske tilfredsstillende,
i hvert Fald beskæftigelsesmæssigt set, og
de to Aar, der er gaaet, kan jo ikke have
gjort Lederne til fuldkommen Idioter og
Maskinerne fuldkommen forældede til gam-
melt Jern. Jeg tror derfor, at man maa
modificere sin Anskuelse lidt overfor de
stærke Krav om Modernisering og ny Teknik
og Koncentration. Jeg vil her gerne frem-
hæve, at den danske Industri gennem-
gaaende, ogsaa Tekstilindustrien — der
maaske organisationsmæssigt kan have Fejl
i anden Retning —, med Hensyn til Teknik
og Maskineri er fuldkommen moderne. Men
naar den overvældes paa den Maade, det er
sket gennem senere Aars Dumping udefra,
saa vilde ogsaa en stærkere Industri end den
danske, der kun har et mindre Hjemme-
marked at støtte sig til, give op. Men at
give det Udseende af, at den danske Industri
arbejder med forældet Teknik, har man ikke
Lov til; det vilde være fuldkommen urigtigt.

Endvidere skal jeg overfor hele den
Tendens, der ligger bag dette Forslag, frem-
hæve, at det er lidt underligt, at man nu
ogsaa fra demokratisk Side, ikke alene fra
socialdemokratisk, anviser Industrien at
koncentrere sig. Vi er jo ellers vant til
overfor Industriens Sammenslutninger, der
alle er fremkommet i sin Tid for at vinde
økonomisk Fordel og stabilisere Økonomien
i Produktionen, at høre Raabet: Trust, og
vi er vant til at se Forslag komme frem til
Modarbejdelse af disse Truste — til Kontrol
af dem, hedder det, men i Virkelig-
heden til Modarbejdelse, til Hemning af
dem. Nu skal man pludselig bebrejde
Industrien, at den ikke er koncentreret, at
den ikke er tilstrækkelig fortrøstet. Det er
et Udslag af det sædvanlige: Man vil gerne
have baade i Pose og Sæk, men man kan
nu en Gang ikke faa Lys uden ogsaa at
faa Skygge. Vil man have en maalbevidst
Koncentrationsbevægelse, kan man ikke i
næste Nu kalde paa en saadan Trustlov-
givning som den, vi er vant til at blive
præsenteret for eller opfordret til at være
med i.

Derfor maa en vis Revision i Begrun-
delsen overfor Indholdet og Baggrunden for
§ 3 vistnok være paa sin Plads. Dernæst
vil jeg gerne sige, at i første Omgang vil jo
let en Modernisering, hvis en saadan virke-
lig er paakrævet, navnlig en Koncentration,
maaske dog betyde en Formindskelse af
Beskæftigelsesgraden, hvormed ikke skal
være sagt — dette vil jeg meget gerne stærkt
understrege —, at træffes der slet ikke Foran-

staltninger, navnlig f. Eks. overfor Tekstil-
industrien, som har været saa meget paa
Tale, saa er det muligt, at al Beskæftigelses-
evne i den paagældende Produktion for-
svinder. Men man kan ikke uden videre
tage det til Indtægt for en Udvidelse af
den øjeblikkelige Beskæftigelse, man maa
være klar over, at en Del af denne Moderni-
sering, af denne forbedrede Teknik i første
Omgang vil betyde Beparelse ogsaa af
Arbejdskraft.

Men med Hensyn til hele denne Para-
graf tror jeg, at naar man skræller alt det
overflødige bort og holder sig de forskellige
Begreber lidt klart — som jeg synes løber
noget forvirret sammen i den teoretiske
Baggrund for denne Paragrafs Betragt-
ninger og Foranstaltninger —, saa vil vi
være med til velvillig at drøfte dette For-
slag, ogsaa fordi vi ved, at der er Projek-
ter fremme — jeg skal ikke hentyde nær-
mere til, hvilke det er —, der kan være af
Værdi for dansk Erhvervsliv, og som vi ikke
vil unddrage Støtte gennem denne Paragraf
og navnlig gennem det Forslag, der stilles
om at yde Garanti for Laan til nye Virk-
somheder indenfor Brancher, som det skulde
synes naturligt for vort Land at dyrke med
de Betingelser, der nu en Gang ligger for.

Den Velvillie, som vi overfor dette
enkelte Afsnit kan tilsige i Forhandling-
erne, genfindes ogsaa overfor § 4, Spørgs-
maalet om Eksportkredit. Men vi minder
om, at tidligere er disse Spørgsmaal for
meget store Beløbs Vedkommende blevet
løst paa Finansloven. Vil man nu lovgive
herom, har vi ikke noget at bemærke der-
til, men fremhæver, at det er gaaet ganske
godt hidtil gennem Bevillingerne paa
Finansloven. Vi forstaar, at de 20 Mill. Kr.,
man havde at disponere over, nu er brugt,
og vi vil gerne, navnlig som Forholdet
ligger paa Eksportmarkederne, og desværre
suppleret med Forholdet indadtil, i det af
Kreditnød prægede danske Samfund, være
med til at forhandle om denne Paragraf
og dens Forslag. Jeg saa netop i Dag i
en tysk Avis, hvorledes Tyskerne med Hen-
syn til deres russiske Forretninger opererer
med meget store Statskreditter — der
blev nævnt en Statskredit paa indtil 300
Mill. Mark —, og vi ved alle, at baade
Englænderne og ogsaa andre, navnlig Sven-
skerne, opererer med store Statskreditter
til Eksportens Fremme. Derfor fremhæver
jeg endnu en Gang, at det vilde være rime-
ligt, om vi herhjemme ogsaa betraadte den
Vej, selv om den unøgtelig af og til er
noget kunstig, idet selv første Klasses Veks-
ler ikke bliver diskonteret fra Nationalban-